

AB

H

2184

Crisp. 1513.47

h.

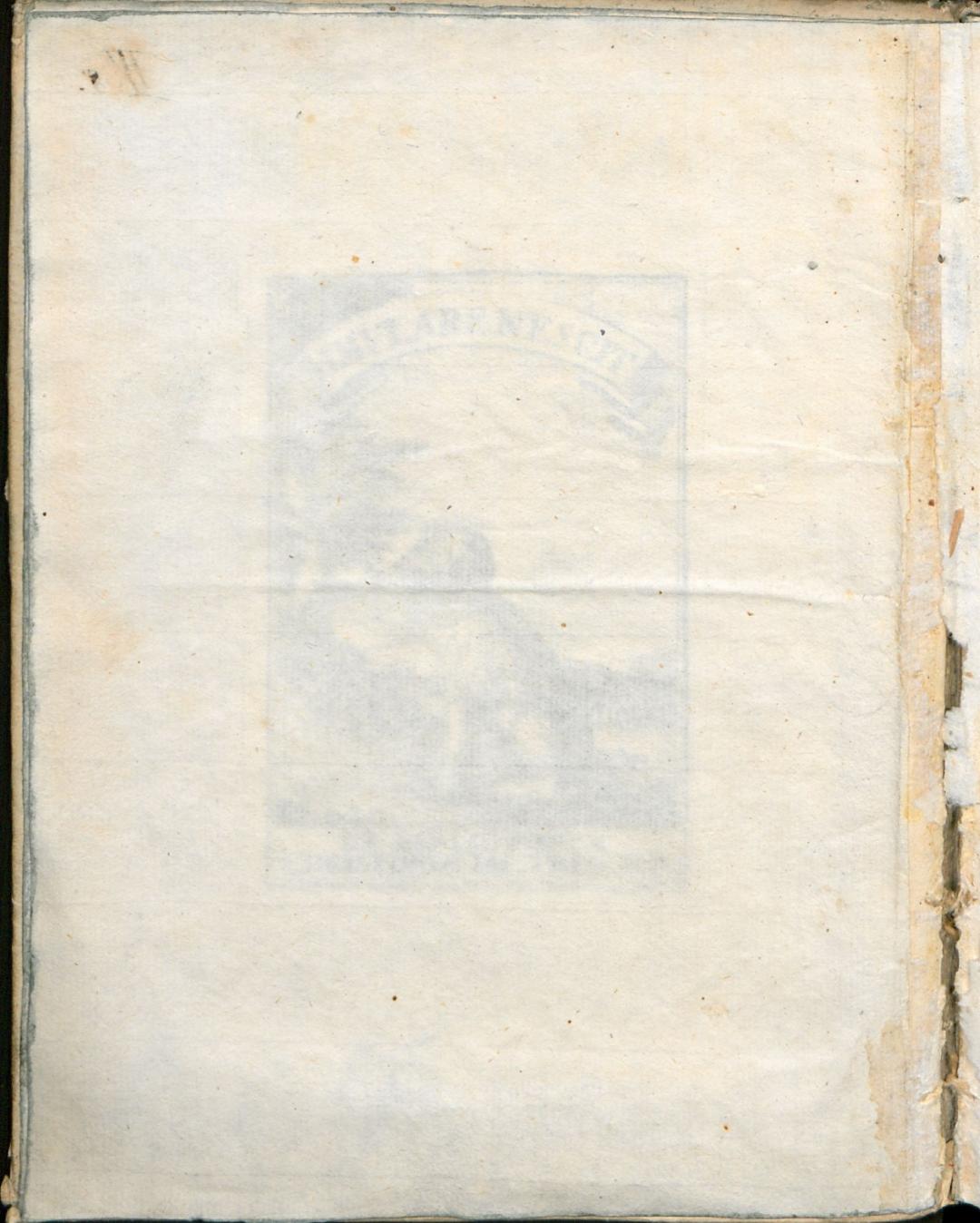
W.8.

PISCIVM
QUERELAE
ET
INDICAE

Johann: Jacobo Scheuchzer:
Med. Dr. Genl. Zool. Phys. &c.
Gesetzl. Regg. Anglie, ac Pol.
et Itali. Membr.

FIGURÆ

PISCIVM QUERELAE ET VINDICIAE

Expositæ

à

Johanne Jacobo Scheuchzero
Med. D. Acad. Leopoldin. & So-
cietatum Regg. Anglicæ, ac Prus-
sicæ Membro.

TIGURI.

Sumtibus Authoris, Typis Geffnerianis.
M D C C V I I I.

Æ. I. ✓

PISCICUM
QUERELAE
ET
VINCI

Fabriks
AB 2184

Lopatine Jacopo Schenckense
Med. D. Acad. Fabriki ex 20.
cicernum Reg. Aufzic, ac Pint
tice Mempori

TIGURII
Guttipis Authoris Typis Getulatis
MDCCXII

VIRO ILLUSTRI
D^N. PETRO VALKENIER
SERENISSIMÆ AC POTENTIS-
SIMÆ REI PUBLICÆ BELGICÆ

AD

SACRAM CÆSAREAM MAJESTA-
TEM SERENISS. REGEM ROMANORUM.
SACRI ROMANI IMPERII COMITIA. PLE-
ROSQUE ELECTORES QUAM
PLURIMOS
IMPERII PRINCIPES ET STATUS.

DE HINC AD

RESPUBLICAS HELVETICAS ET
RHÆTICAS
PER
VI. FERE ANNORUM LUSTRA AB-
LEGATO EXTRAORDINARIO
EXCELLEN TISSIMO MERITISSIMO.
DOMINO AC MECOENATI HONORATISSIMO
PISCUM HAS
RELIQUIAS DILUVIANAS
IN GRATITUDINIS DEBITÆ SIGNUM

CUM VOTO

LONGÆVÆ QUA ANIMI QUA COR-
PORIS PROSPERITATIS
CLIENS DEVOTUS
DICO, CONSECRO.
ACARNAN.

ARO ILLUSTRI

Dⁿ. PETRO VALKENIER
SERENISSIMA AC LOLENIS.
SIME RENOBICE BERGIC^A

AD

SACRAM CESARIA MAFESTA.
TVM SERENISS REGES ROMANORVM
SVDI ROMANI IMPERII COMITIA ME.
ROSCE ELEGATORIS GUA
PLURIMOS
IMPERII PRINCIPES ET STALIS.

DEHINC AD

RESPUBLICAS HELVETICAS ET
RHETICAS

AI. FERE ANNORVM TUTRIA AB
PRAE

EXCELENTISSIMO MERITISSIMO.
DOMINO AC MECOGENTI HONORATISSIMO
PICTIVM A^{II}3

RELIQUIAS DILUVIANAS
IN GRATITUDINIS DEBERTA SIGNUM

CVM NOTO

LONGAEQ DUA ANNIV QVI COR
POTIS PROSPERITATIS

CITENS DEVOTUS
DICO CONSECR^O.

ACARIN^A

¶ 3 (3)

Piscium Querelæ & Vindiciæ.

Ils vivimus Sæculis, quibus in-
vaduntur passim, & rapiuntur, vel
vindicantur, armatâ manu jura, in
Naturâ non minus quam Politiâ.
Utrōque patiuntur Regna, ibi
tria præcipue, hīc plura. Minerali
adjudicatur, quod Vegetabilis est,
vel Animalis, ut illud longius extenderit terminos
suis, quam par est, ad periculum usque absorptionis
reliquorum, quam quidem pœnam jam semel su-
stinxit maxima Animantium, & Plantarum pars in
universali illa illuvie. Defendant sua jura Quadru-
pedes, Aves, & Insecta, ut omnium interest, proprio
singula stare talo. Nos nunc, muta natantium tur-
ma, querelas deponimus coram Throno veritatis, vin-
dicaturi quod nostrum est, & injustè rapuit vel male-
fana Philosophia, vel progressiva ad Monarchiam
Mineralium invidia, vel temporum ipsorum injuria,
vel ipsa de muta nostra conditione præjudicia, magno
nostro opprobrio in Proverbium versa. Ambitio si
quæ nobis inest, gloria est, nec culpanda. Non
id vindicamus, quod nostrum est, & quâ nos gaude-
mus actu, vitam, & motum, quæ sine omni dubio
nos Animalium Regno accenserent. Agitur de Natio-

nis nostræ gloriâ Majorum nostrorum morte partâ. Agitur de Piscibus, non ἐγνήσ illis, seu fossilibus, ac terrenis vivis, in Terræ visceribus degentibus, quorum mentio fit apud *Plinium*, *Aristotelem*, *Theophrastum*, *Strabonem*, alios, sed de undivago genere, quod ante Diluvium vixit, & in eo submersum, alieni erroris victima fuit. Agitur de Piscium non illæsâ, quæ nobis supersit, structurâ, sed de reliquiis in strage hac Diluvianâ ita dilaceratis, ut non amplius cutis hæreat ossibus, sola sæpe squamata restet figura, raro ossicula quædam, vel spinulæ supersint, sæpe sola figura Sceleti lapidibus impressa. Agitur simul de re majoris momenti, de invicto Diluvianæ universalis extindationis Testimonio, quod ex singulari DEI Providentia muta nostra gens deponet in faciem incredulorum, ad audacissimorum quorumvis Atheorum convictionem. Loquantur hi, & quam fieri potest, altum clament; fluat ipsius eloquii Lucretiani nectar. Elingues nos, à quibus omnis longissimè abest suada, absque ulla Procuratoris ope ad ἔχεμνοιαν usque redigemus disertissimos quos vis.

Prodeat in aciem, veluti aliorum ante signanus, ex Piscium non aculeatorum, unicâ in dorso pinnâ præditorum, Classe Lucius, præluceat aliis, voraci suo robore aciem hostium aggrediatur, ac frangat. Aperiat scenam delineatus in Tab. I. ostendat, ne quis de nomine hujus sceleti dubitet, non superficialem quandam Piscis alicujus similitudinem, non Lineamenta duntaxat, qualia in *Eislebianis*, *Eisenacensis*, speciatim etiam in marmore *Eystettensi*, cui impressa figura Lucij in Besleri Fascic. rarior. aliisque Ichtyitis reperiuntur, non solas Lucij Characteristicas notas, A. Mandibulam inferiorem superiore C. protractiorem. C. Ca-

vitatem lapidi impressam à *Mandibulae* inferioris osse
sinistro; E. *Pinnam anteriorem sinistram*; F. *dextram*.
G. *Pinnam ventralem sinistram*. H. *dextram*. I. *Pin-
nam caudæ proximam inferiorem*; K. *superiorem*; sed in-
super, ne tantillum remaneat scrupuli, D. *Labii infer-
rioris* ipsius petrefactas reliquias; L. L. totam *spinam*
Dorsi, & *costas spinosas*, è *Vertebrarum sinibus* prodeun-
tes, quæ non in figura duntaxat sunt, sed in substan-
tia: Imò verò M.M. *Carnem ipsam* petrefactionis quendā
gradum adeptam. Verbo, integrè se, caudâ exceptâ, na-
tivâ magnitudine, & notabili longitudine se se sifat *Lu-
cianus* cum partibus suis solidis tum ossium, tum carnis
fibrosis. Ex *Lapidina Oningensi*, Diceceos *Constantien-
sis*, tali loco, & tam edito, protractus, ubi nulla unquam
Piscina, stagnum nullum, aut lacus fuit. Prodite nunc
quotquot *Archæi*, Fabri, & Semidei illius subterranei
partes in vos suscipitis, & judicate ipsi, annon corpus
hoc fuerit Piscis Lucii Organicum? Mensurate pro-
portionem partium, rem ipsam contemplamini, non
rei umbram; non Piscis qualem qualem effigiem à
Natura pictrice elaboratam, sed Piscem, sed Lucium,
partes hic ibi à pressionis vi contortas quidem, sed
non transpositas, non caput in medio ventre, non
pinas omnes capiti, sed singulas pinas, costas, offi-
cula, vertebrae, suis locis. Quis vestrūm aliam pro-
det hujus machinæ originem, quam ex ovo? Quis
negabit, vixisse, & adolevisse aliquando hoc corpus?
Quis alium audet producere fabrum præter DEUM.
Descendite in arenam *Mechanici* omnes, Phalanges
formate animosi sub Epicuro milites, hastas vibrate,
& jacite præ subtilitate nimia acutas, leges producite
motus, harumque extollite testimonia. Facili ne-
gotio omnis à Lucio nostro frangitur armorum ve-

strorum apparatus, perfringetur acies.^{dig} In fugam
 ecce datum ab unico Piscis integrum exercitum! Non
 hic fungi adinstar è Terra propullulat pinna, alibi co-
 sta, tertio loco vertebra, quarto caput, quinto man-
 dibulae; non fortuitus est harum partium concursus:
 sed ordinata adest compages, & talis quidem videbi-
 tur vobis ipsis, qui ex fortuito Literarum jactu Iliada
 Homeri componitis, & primam Lucii viventis origi-
 nem ex improviso Atomorum confluxu agnoscitis,
 vobis, inquam, ipsis dictabit paucula, quæ vobis re-
 stat, ratio, vixisse aliquando hanc machinam, & inun-
 datione quâdam occubuisse. En ultimum, quod
 eatenus non contra nos militat, Hypotheseos vestræ,
 circa horum Piscium ortum, effugium. Obmutes-
 cite ex muti hujus Animantis conspectu larvati *Idea-*
rurum, nescitis ipsi qualium, in mundo, Aere, volitantium
 propugnatores. Thesauros novæ hujus vestræ, ex
 Platonica, vel Epicureana transformatæ Philosophiæ
 aperite, ac ostentate. Subito ac comparuerint, eva-
 nescent colores hi emphatici. Idea Lucii quomodo,
 quæsumus, se se in fissuris lapidum dilatavit? Ubi
 locus nutritioni, & augmento idoneus? Quomodo
 cedit materia vel lutoſa, vel lapidea, membrorum
 singulorum extensioni proportionatæ? Quænam
 Piscium actio in Fissiles lapides, quæ reactio? Ubi suf-
 ficiens extensioni Piscis sesquipedalis locus in stratis
 invicem ubique parallelis, & immediate applicatis?
 Sufficiant hi nodi Ideistis, præsto sunt alii, si hos prius
 solverint. Quid autem vos nobiscum, & Lucio præ-
 senti, *panspermia* *salina* per universum Geocosmum
 diffusæ ebuccinatores paucissimi? Producite omnem
 Nitri Terra coeloque dominantis Thesaurum, osten-
 dite salia Pisci--cornu--cochleæ--Denti--Lucii--An-
 guillæ--Percæ formia. Imò verò omnium forma-
 rum

rum Vertumnum sub salium specie, veluti alterum
 Archeum, figuras omnium Animantium, & singula-
 rum, ut ne vel minima desit, partium exprimentem,
 fingentem, pingentem. Condonari potuisset hæc
 cerebrorum vestrorum *ανομαλία*, si in mediis ver-
 faremur Ignorantiae Scholasticæ tenebris, sed in tam
 clara intra Philosophiæ Thalamos admissâ luce, tot
 Observationum, Experimentorum, ratiociniorum,
 paſſim ad Mathematicam certitudinem redactorum,
 coecutire velle, Noctuarum est, non Hominum. Ad
 fidem vestrarum provoco, mortales, non *Quibus è meli-*
ori luto finxit præcordia Titan, sed quibus vel mica ra-
 tionis superest, annon Lucii hæ viventis olim corporis
 animati sint reliquiæ? an alia sit occasio, quâ pisces
 inter fissuras stratorum se se ingerere potuerint,
 quâm inundationis alicujus, vel submersionis? Fi-
 dem, inquimus, vestrarum, Animantia ratione prædicta,
 an in Fodinis Metallicis, & montium altissimorum
 stratis sepeliri potuerimus aliâ illuvie, quâm fatali illâ
 Hominibus, & Bestiis universalí, quâ exterior Terræ
 globus aquis cinctus, & dissolutus, præsentem suam
 obtinuit structuram? Seposto omni partium studio
 judicate, annon Lucius hic, quem pro cœna Philo-
 sophica primo loco offerimus, jure queat nuncupari
 Testis authenticus omni exceptione major, Catacly-
 mi illius Noachici, cuius obscura quidem paſſim in-
 dicia prostant apud Scriptores Gentiles, Historia verò
 integra, & ab omni Fabulæ involucro liberata, exstat
 in Scriptis Vatis illius cœlesti Numine pleni, qui nobis
 in prædam cessisset, Pharaonis truculenti mandato
 undis expositus, nisi singularis DEI Providentia eum
 inde liberaffaset. Non divertat vos ab assensu Plau-
 tianum illud, *Piscis nequam nisi recens*, bo næ fidei est
 hic Testis, utpote qui in Catastrophe illa fuit præsens,
vetus

vetus quidem, annos quippe 4000 habens, imo plures, additis, quos ante Diluvium vixit, natus & tamen recens; Cataclysmi *avertitns*; recens, quia *Vetus*, non *gulae* quidem, quod Plautus voluit, *sapiens*, non patinis sed Museis gratus hospes, mentem muto suo elogio pascens, percharus orbi curioso nuntius, volans per ora virum; quid dicam recens? Recentior ipsis, quae nunc vivunt, ejusdem prosapiæ Animantibus, id est, in carne sua, ossibus, costis & tota figurâ durabilior. En piscem ex aqua turbida, Diluviali cœno, limovè, imo Hominum peccatis turbatâ, nobis reliquim, ut facem accenderet resolvendæ quæstioni obscuræ! En Piscem mansuetum, qui voracitatem sibi innatam depositit, & alios, qui sequuntur, non in prædam diripit, ut fecisset olim, sed in amicum Testimonii ejusdem admittit consortium! Magnus quidem, parvulos don tamen comedit.

Qui pote plus urget, pisces ut sape ministros

Magnus comeſt: ut aves eneat Accipiter.

Primam scenam aperuit, imo introductoriam hanc solus *lufit Lucius*: In secunda agent Pisces alii Tab. II. delineati, quisque suam personam, aliqui tamen larvati, qui quidem produnt se ut sorices, ex structurâ. Licet nomina omnium nondum nobis constent. Non enim suis nuncupabimus nominibus, quam quorum Characteres certo nobis sunt cogniti, nec iis jungenimus synonyma, nisi quæ examus sim sunt congrua.

Ichtyites Eislebienfis ex Comitatu Mansfeldico in secundâ hâc scenâ primum jure occupat locum. Sunt Fodinæ Æris Eislebianæ dudum variorum Piscium proventu celebres. *Testimonia* variiorum Authorum congerere haud opus, ubi res ipsa, & quotidiana Experientia loquitur; Lapis est fisflis

lis

lis niger, ære dives, cui impressæ persæpe sunt Piscium icones. In nostro Ichthyite (qui idem est cum eo, quem sifit Rumph. Amboinsch. Rariteit - Kamer p. 337. Tab. 60. G. H. vel potius ejus Commentator. Eislebiense enim autumo, non Indicum fossile, sub titulo *Vischsteen*, of *versteente Visch*; nec non cum *Mystela pisce in lapide Islebiano, in Besleri fasciculo rario*. Forte etiam cum *Lepidote*, qui *squamæ piscium variis coloribus imitatur*. Plin. Hist. nat. L. XXXVII. c. 10. Quandoquidem Islebiani pisces non splendenti nigro duntaxat, sed aureo quoque colore, à pyrite massulis bracteisve adspersis, micant. Autumo autem *Lepidotem* Plinii conferendum potius esse cum saxis, quibus micæ aureæ, argenteæve bracteæformes squamarum figurâ sunt interspersæ) integer adest Pisces à capite ad caudam nigro veluti vernice splendens. Et truttarum genere videtur, non tamen eò referre ausi fuimus, propter ventralium pinnarum absentiam. Ad sunt squamæ, & visitur sub squamosâ cute hic ibi detractâ, interior carnis structura; Exercuerunt Mansfeldenses hi Pisces fossiles jam olim ingenium Ans. Boethii de Boot. Hist. gemmar, & lapid. Lib. II. cap. 285. Ubi judicat, eo in loco, ubi reperiuntur, quondam Piscinam fuisse, eamque postea tenui terrâ obrutam, ac ab exhalationibus Metallicis condensatam, in saxum abiisse, ac Piscium corpora exhalationem Metallarem, terrâ subtilorem magisque penetrantem, facile in se recepisse, ac cum ea æris non solum colorem, sed etiam substantiam. Feliciter satis, pro temporis, quo vixit, obscuritate. In Aquis, & Terra venatur Pisces, non, ut Ideistæ, in Aere. Propius forsan scopum tetigisset, si piscinam dixisset ab immemoriali tempore subversam, intra Terræ viscera resorptam, à sublapsu stritorum inferiorum, ubi facile potuit contingere, ut Pisces in fissilium interstitia

stitia delati, ibique compressi, effigies suas superficiebus Lapidum nondum plenè consolidatorum impreferint. Sed & hujus opinionis exāmen linquemus Germanis, quibus situs, & conditio harū Fodinarum est perspecta. Nos alios producemus Pisces, talibus locis protractos, ubi nullo unquam tempore post Diluvium ulli fuere Lacus, Piscinæ nullæ.

Ostendit Ichthyita hic Eislebiensis exuvias, cutem externam, eique subjectam carnem; ossaturam nunc sicut Piscis Diluviani sceleton delineatum in fissili lapide Glaronensi. Difficile admodum est judicare, quisnam hic piscis, & ex quanam sit familia. Videlur adesse portio pinnæ dorsalis. Cauda est bifurcata. Coeterum verò notandum, fissili huic lapidi nigro non insculptam esse Piscis figuram, sed in illo eminentem, & velut in colliculos hic ibi elevatam conspici.

Sequitur Piscis Diluviani sceleton aliud in Ardesia nigra Glaronensi delineatum, ut præcedens, ut singularum aristarum figura lapidibus sit insculpta. Nomen nec hic addere audemus propter pinnarum absentiam.

Nunc in Theatrum prodit Anguillaæ Diluvianaæ sceleton, in Lapide fissili nigro Glaronensi. Abest & caput, & cauda, nihilo tamen secius, immò tanto certius, determinamus nomen, quum non profet alius bipedalis, vel tripedalis longitudinis Piscis, hujus figuræ, præter Anguillam: Est hic pedalis; Fuisse autem duplo adminimum longiorum, judicare licet ex proportionata vertebrarum crassitie. Sesqui pedalem ferè alium ejusdem figuræ possi-

possideo insuper exeadem Lapidina. Non autem solā longitudine acquiescimus pro statuendo nomine Anguillæ. Ad sunt signa alia, imò ~~renungue~~, aristarum, seu costarum simplicium in certa à vertebris distantia articulatio cum aliis tenuioribus, quæ se se terminant tum in vertebrae parvas, è quibus singulis bini prodeunt radii componentes Pinnas, hæ enim, uti notum, à cauda incipiunt, & ultra medium dorsum continuantur. Harum Pinnarum fundamentum Vertebrale exprimitur in anguilla nostra lapidea per lineas laterales spinæ dorfi utrinque Parallelas. Hic autem observandum, totam hanc Sceleti Anguillæ-formis ossaturam esse è superficie lapidis cum omnibus vertebrarum processibus extantem, quod *in basso rilievo* Itali vocant. Ut adeò probabile sit, esse hanc ipsam sceleti substantiam in lapidem conversam Anguillas has non, quod de Piscibus fossilibus Mansfeldensibus multi conjectant, ortum suum trahere ex Lacu quodam in Lapidinam Glaronensem subverso, præter loci ineptitudinem vel inde constat, quod in Glaronensi Territorio nullæ hodie inveniantur Anguillæ viventes, nisi in Lintha flumine à Biltena Pago ad Pontem Telonii, & Tegularum, Ziegelbruk, & inde in Seza, Vesenam usque. Coeterùm in aliis Ditionis Glaronensis aquis & reliqua Lintha non alii reperiuntur Pisces, præter Truttas, Salmones, Gobios, & Lucios.

Ad sinistrum & inferiorem Tabulæ angulum sistit se Sceleton Piscis Diluviani in Ardesia Glaronensi expressum.

Adjacet ei proximè Pisciculi etiam ignoti Diluviani figura in fissili lapide candido ex Mu-

scio Vallisneriano. Italia hunc protulit, sed loci specialis memoria excidit, nil tamen hoc derogat de testatoris, qui substantiae propriæ carneæ ostendit reliquias, fide. Comparari cum hoc potest, & debet *Funduli piscis figura in Marmore Eystetteni ap. Besler Fasicul. Rar.*

In dextro ac inferiori Tabulæ angulo adeat *Perca Diluviana* in lapide fissili Oningensi. *Percas* lapidibus impressas memorant quoque *Agricola*. Lib. X. fossil. p. 371. Locus idem huic nostro, qui *Lucio* in Tab. I. exhibito, materia eadem; color idem, Lapidis ipsius, qui attritus Cornu olet ustum, cinereo albus, Piscis verò subflavus: Aristæ adsunt in substantia, carnis etiam supersunt fibræ. Cauda à Violenta pressione correpta simul, & contorta, ut dextra pars sinistræ sit ferè super imposita. Contorsionem tales membrorum non soli nos suimus passi, sed magis adhuc *Crustacea*, & *Testacea* tūm marina, tūm fluviatilia, quæ supersunt: In testes vocamus Musea, quæ pa- sim nunc Terrarum ex Diluvii reliquiis eriguntur, veluti columnæ memorialis. In eodem lapide conficitur heic *salicis folium*, quod Sculptor simul, nobis non inconsultis, expressit; non adeo invitâ pronati sumus modestiâ, ut soli in Theatro, exclusis aliis age- re voluerimus muti aliâs Pisces. Imò verò non mediocri per fundimur gaudio, quod Vegetabilia Diluviana, quorum magna copia hodie è Fodinis protrahit, Minerali Regno haetenus inscripta, hanc læsæ Majestatis injuriam ulcisci quoque sint parata, & Orbi curioso sistere duplex quasi *Herbarium antediluvia- num, unum in Saxonia, operam locante D. Friderico Hey- nio, Gothanarum Fodinarum Inspectore, alterum in*

Helve-

Helvetia, procurante *Acarnane*, cui & obstrictos nos
fatemur.

Ultimus hujus Tabulæ, & rarissimus forte, hos-
pes, minimus saltem magnitudine, quem in Testimo-
nium producere possumus, & ob infantiam suam in-
nocentissimus, est *Pisciculus in Lapide Oni-
gensi*, minutus adeò, ut Lynceum ferè postulet vi-
sum, nec nisi Microscopii ope in singulis corpusculi
sui partibus conspici possit; integerimus tamen cor-
pore, & fide, utpote cui omnes aristæ in substantia
superfunt. *Αγαθὴ τύχη*, ne periret minimum corpo-
re, sed virtute maximum, Diluvianæ Inundationis
monumentum, detectus, & Museo Acarnanis dona-
tus à Clarissimo Un. *Casparo Blassio*, Lithopolitano Me-
dico expertissimo una cum fissilibus figuratis aliis.

Sumus equidem nos, qui hac tenus ad probandam
originem nostram, & miseram, quam in Diluvio per-
pessi fuimus, sortem, singuli suam contulimus sym-
bolam, suffeni, ut aliorum vel auxilio, vel præsidio
non habeamus opus. Attamen veluti ex superfluo,
bina in super, quibus Tabulam secundam claudimus,
Testimonia adducimus ex aliorum Animantium Fa-
miliis. In consortium non admittimus extraneos
hos hospites, ut majus addant pondus demonstratio-
nibus nostris, non ut nobis prosint, sed ut delectent,
non tam ut probent, quam ut illustrent. Quod si
non sufficeremus nos, qui hac tenus in Theatro com-
paruimus, & comparebimus porrò, proferre posse-
mus centum alios, qui apud alios Scriptores extant,
imò mille alios ex ipsis protraheremus Fodinis Metal-
licis, Lapidinisis, qui jurati dicerent idem. Magna
Piscium omnis generis, præsertim fluvialium, qui
aqua marinas dulcibus confusas ferre non pote-
merent

rant, & limo diluviali involuti deorsum trahebantur, intra strata, quæ tunc se se formabant delati, periit copia. Dabatur quidem natare, sed in fluido semifalso, cœnoso, crasso, vitæ nostræ, quam delicatam norunt Homines, non adeò conformi, periissemus sanè omnes, qui Aquas in habitamus dulces, ii præ aliis citius, qui aquis vivimus montanis, crystallinæ pellucitudatis, levissimis, si ultra assignatum à nostro Creatore tempus prorogata fuisset, quam Homines meruerunt, & nos propter ipsos luius innocentes, poena: Non autem solis nobis misera hæc mortis fors obtigit; idem infortunium tulére Animantia alia, imò verò majus; Maxima periit Testaceorum & Crustaceorum pars, ut ut hæc Animantia aquis etiam sint assueta. Ex Quadrupedibus, Volatilibus, & Insectis interierunt omnia, iis exceptis, quæ singulari Conservatoris Ter Optimi & Sapientissimi Providentiâ in Arcam suere admissa. Testis est immensa Testaceorum, quæ super sunt, in Diluviana inundatione submersorum copia, minor Crustaceorum, Quadrupedum, minima Avium, & Insectorum. Ex rara hâc volatilium, & ἐντόμων Reliquiarum serie proferimus bina Exempla.

Ecce enim Caudæ Avis, vel Remigem pen nam in Lapide fissili Oningensi conspicuam, unicum, quod hactenus sit cognitum, ex Volucrium Regno superstes monumentum. Excipite Gallum Gallinaceum, cuius meminit Agric. L. X. Foss. p. 371. juxta Pontificis Romani barbati, & triplicem coronam in capite habentis effigiem, de cuius tamen existentia meritò dubitatur, quandoquidem in Actis Publicis Eis lebiensibus ne minima quidem fiat mentio, teste Cl. Dn. Gotbofr. Mylio Memorab. Saxon. subterr. p. 5. fieri autem debuisset Lapidis non longè postReforma-

tionem, Anno nimirum 1539. eruti, dono dati primūm
Luther, postea Francisco I. Galliarum Regi, præser-
tim si, quod *Albinus* scribit p. 105. *Pontificis effigies* ad
fuit ornata triplici coronā, & veste Pontificali, aureis quasi
filis, & purpura contexta, os, oculos, & nares hominis, re-
ferens, in sella splendida sedens, denique dextram manum
sublevans, inquam tanquam gemmam contemplans intue-
batur.

Ex Insectorum vagini pennium seu $\pi\gamma\lambda\epsilon\sigma\pi\tau\epsilon\rho\omega\eta$ Fa-
milia adest Scarabeus in Lapide fissili Onin-
gensī, perrarum quoque Reliquiarum Diluviana-
rum specimen.

In Tab. III. ad quam properante pede (Metaphori-
cam hanc locutionem condonabunt nobis apodibus
mortales eadem, quā sibi alias à nobis desumptas appli-
cant facilitate) pergimus. In scena hac tertia sstant se
primūm Varia sceletorum Pisci formium frag-
menta in Ardesia Glaronensi. Speculum, in
quo *Casuiftæ* (Epicurei scilicet illi, non cucullati dera-
sis verticibus fratres, quos Veneramus, in eorum sæ-
pe substantiam conversi) vident primam corporum
viventium ex fortuito atomorum concursu originē,
hic crura hominum, alibi capita, brachia, Piscium ari-
stas, fungorum instar, ex Terra surgentia, confusa-
neam aristarum, pinnarum, Vertebrarum, congeri-
em; multa modis multis varia ratione coorta: Verbis uti-
mum diserti illius Epicureismi propugnatoris *Lucretii*,
cujus Atomī forsitan post obitum in pisci formem lapi-
dum præsentium figuram, per metasomatismum
quendam, sunt transformatæ; serio ageremus cum
homuncionibus his, si operæ foret pretium, nisijam
dudum armis omnibus forent privati, & exanimes in

Terram

Terram prostrati, derisione digniores, quām refutatione solidā, populo jam fabula facti. In ipso hoc speculo, si rectē oculos aperiunt, vident stultā mente Corœbos, cerebra Helleboro egentia. Quomodo enim, quæsumus, in eadem hāc lapidea massā ex fortuita atomorum incurvaturam aristā formem extensione prodīit, non unica dūntaxat arista, sed ejusdem figuræ plures, invicem parallelæ, prout in piscibus viuentibus? Quomodo aliae prodierunt simplices, aliae bifurcatæ? Quomodo plures uni dorso, ejusque vertebris affixæ? Imò quomodo prodīere in hac & præcedenti Tabula expressæ Percæ, Anguillæ, in prima Lucius? Qui solus omnem Epicureorum Phalangem ad ἐχεμοβιαν redigere valet. Archæi promachi deplo-rabunt idoli sui informatione Lapidis, quem nunc contemplandum sumsimus, errores. Ideistæ accusabunt idearum volitantium divisam confusionem, Accusent autem potius confusam φαντασμάτων suorum divisionem. Nos infortunium, quod nobis in tuniversalī illa strage contigit, simplici viâ pro concefa loquendi libertate enuntiabimus. In pulmentacea massa Terr-aqua natabamus juxta Animantia alia, & Homines, horumque partes, Pisces integri, & à prævia saxorum, Lignorum, aliorum corporum collisione in frusta diserpti, natabant Vertebræ, natabant pinnæ, capita, caudæ, aristæ, & una cum terrestri materia deorsum tractæ in subsidentia illa, stratorum formatrice, vestigia sua impresserunt lapidibus, tūm adhuc mollibus, lutosis. Nihil hīc difficultatis, nihil coactum, nullum mysterium.

Confusa Piscium fragmenta excipit integerimus Capito in Lapide fissili Oningensi, ex Museo Nob. Dn. Capitanei Henrici Zollerii; integerimus,

mus, inquam, non enim ad sunt solæ, eæque residuæ quoad substantiam, aristæ, sed pinnæ branchiales, ventrales, mediæ, ac ultimæ, & dorsalis, caput cum cauda, sed quoque juxta carnis quasdam reliquias, flavianti colore à Lapide cinereo distinctas, ipsæ squamæ striatæ, uti solent esse in Capitone sive Cephalo Geßneri, qui Squalus Aldrov. nobis Schyvalen audit. Similem prorsus cum nostro Capitone Piscem in Vicentini agri Fissili Lapide impressum pingit Calceolarius Mus. p. 428.

Sequitur Sceleton Piscis Marmori albo insculptum, quod unde habuerit donator Philosophus insignis, *χαριέστατος*, Joh. Christophorus Sturmius, Math. & Phys. Prof. Altorfinus, non constat. Ejus videtur esse generis, quod *Dendritas* pulcherrimos exhibit in Lapidina Solnhof, Comitatus Pappenheimerensis. Latet autem nos, cujusnam sit familiæ hic Piscis in arcum curvatus.

Præcipua felicitatis pars est, juxta veriverbium, ut quod sis, esse velis. Pisces sumus, qui haec tenus in Theatro comparuimus actores, & pro Piscibus agnoscimus cupimus. Non aliena nostri juris facimus, vindicantes jura propria, ne alienæ subjiciamus libidini. Afferuimus haec tenus, & Animantium natilium Regno restituimus, restituemusque porro, integra corpora. Nunc à toto deveniemus ad partes, quæ tamen non postulant profusam verborum seriem. Eandem administrabunt æqui rerum judices justitiam in eadem, quæ partes concernit controversia, quam concedunt corporibus integris.

Dimicatum diu est inter Lithophilos, utrum *Glos-*

C

sopetrae

sopetræ Prosapiæ sint mineralis, vel animalis? *Deficiente Lunâ cœlo decidere memoravit Plinius Hist. Nat.* Lib. XXXVII. c. 10. Ast non magis fideim invenit hæc à cœlo origo, quām meretur Formarum è cœlo deductio in Philosophia Aristotelico Scholaistica, vel Influxuum commendata adeò apud Astromantas ab uno mundi extremo ad alterum tractio violenta. Professâ lite inter se depugnârunt ab una parte Andr. *Cesalpinus, Poterius, Fab. Columna, Nic. Steno, Casp. Bartholinus, Paulus Boccone*, ab altera *Conr. Geßnerus, B. à Boot, Rob. Hookius, Ambrofinus, Joh. Reiskius*, qui in sua *de Glossopetris Luneburgensis Commentatione* totum formationis horum Lapidum negotium resert ad principium quoddam γλωσσοπετροειδές, vel, si hoc non arri-deat vocabulum, γλωσσοπετρόμορφον, utrumque licet, modò *caveatis, ne ad oppositam de animalium parte Hypothesin relabamini.* Libri integri pro & contra in auram projecti communem subierunt aleam, patienter sustulimus injurias nobis, & speciatim illustri Piscium cartilagineorum longorum familiæ illatas, quamdiu dubio Marte fuit pugnatum. Nunc autem quoni-am fugæ dederunt terga hostes, & veritas in numeris observationibus in lucem protracta nativo fulgore radiat, triumphum canimus, atque Trophæa Mineralibus erupta erigimus, publicè de clarantes, esse *Glossopetas* ipsos *Carcbariarum*, aliorumve Piscium, qui in Diluvio periére, Dentes fossiles suadentes iis, qui in fugam acti veritati palmam tradere recusant, ne Oceano se committant, ubi non deglutiendi tantum, ut *Jonas*, sed devorandi à Carnivoris *Carchariis* dignas pertinaciæ suæ luerent poenas. Non vacat nunc, integrum texere *Glossopetrarum Historiam*, imò ne quidem argumentorum ponderare momenta, quæ ut cognita præsupponimus, atque in Tabula hac III.

Glos-

Glossopetas duntaxat aliquas Speciminum loco sistimus. Ante autem, quām recensioni nos accingimus, Vindiciis secundum libertatem datis utemur, querelas deposituri contra falsatores nominum, qui *Glossopetræ* induerunt vocabulum ex infictia potius, quām vel invidia, vel nocendi nobis studio. Quid quælo Linguis cum *Dentibus* commune, præter viciniam, & mutuam in masticatione, & loquela operam? Quæ, quæsumus, dentium horum cum linguis, vel avium, vel serpentum conformitas, ut per tot Seculorum inde à Plinii ætate ad nostra tempora decursum, non alio venerimus nomine, quām *Glossopetrum*, *Glottidum*, *Steinziinglein*, *Natterziinglein*, *Ophio-glossorum*?

Glossopetra an mutus lapis est, an lingua loquela?

Expers, an vocem reddere Petra potest?

Vix Credo.

Ita non sine dentibus ludimus cum Venerabili Reiskio. Majori jure nostrâ ætate uteremur καρχαροδόντος vocabulo, nisi in desuetudinem, ut plura alia eruditioñis solidæ subsidia, abiret Græcæ Linguae cultura, & tantum non terrorem illiteratis incuteret nova hæc ἐνοματωνία, quine *Ichthyodontis* Latio ferè donatum nomen ferre queunt. Ad rem, Sistit se in præsenti Tabula

Dens Carchariæ maximus serratus Melitensis. Glossopetra eburnea perrara maxima Melitensium. *Luid. Lith. Britt. n. 1257.*

Maximum dum nuncupamus hunc Dentem, non excludimus à Synonymorum classe minores ejusdem formæ, *Glossopetram* Luneburgensem majorem Reiskii. *Glossopetram candidam*, & ab utroque latere serratam,

Kentmann. Nomenclat. fossil. 31. *Glossopetram majorem*,
Ein grosse Steinzung. Wagner. Hist. Nat. Hel. 309.
Glossopetram dentatis aut serratis marginibus. Geiss.
 Fig. Lap. 163. Nec dubium nobis movet ullum col-
 oris varietas, prout enim in solo suere depositi, colo-
 rati eruuntur; ex insula *Melita* omnes ferè sunt
 eburne initoris, candidi, vel subflavi: *Helvetici*, *Lu-*
neburgenses, & *Anglici* anthracini nitoris, gangrænam
 passi.

Dens Piscis maximus ora non serratâ
Carolinensis; an Carchariæ sit afflerere non aude-
 mus, sed hoc quidem, quod idem sit Dens hic fossilis
 ex *Carolina Americæ* advectus, Cl. D. Jacobi Peti-
 ver Pharmacopei Londinensis donum, cum *Glossopetra*
maxima cuneata Cantianorum, sive *anthracina lœvi* qua-
 tuor unciarum longitudine, mucrone obtuso. Luid. n.
 1259. Carchariæ dentem non esse suspicamur inde,
 quoniam huic Pisci omnes sunt ferrati.

Dens Piscis triangularis in acumen desi-
 nens *Luneburgensis*; nec hunc determinare,
 cuiusnam sit Piscis, præsumimus, monentes Histo-
 riæ Naturalis modernæ, speciatim marinæ, cultores,
 ut Familiæ nostræ quoad genera, species, & partes
 singulas describendæ majorem, quam haec tenus, na-
 vent operam, velut Reliquiæ Diluvianæ, quæ ex na-
 tatalibus Animantibus in omni Terræ angulo super-
 sunt, clarius cognoscantur. Interim cum Dente hoc,
 utut αὐτῷ, conferri debet *Glossopetra rostrum corvi-*
num referens auriculata, sive *Gracirhynchus vulgaris*
rectus, *appendiculæ ad radicem utrinque donatus*, Cramp-
 stone Luid. n. 1260. Appendiculæ hæ, quæ auricula-
 rum speciem præbent, in censum venire non debent,

si

si ejusdem sint figuræ cum toto, utpote novi tenelli-
que dentes, ex ipsa basi renascentes.

Dens Piscis falcatus & serratus Hilde-
iensis. *Gracirhynchus falcatus vulgaris*, cuius spe-
cimina vel dextrorsum, vel sinistrorsum falcantur. Luid.
n. 1264. 1265.

Dens Piscis recurvus teretior Sheppeia-
nus. *Synonyma hujus sunt.* *Glossopetra picea lingua*
referens, *sive Ornithoglossum sessile vulgare*, *Glossopetra*
minor. Luid. n. 1266. *Glossopetra minor*, *sive Ophio-*
glossum petreum. *Lingua serpentum eu natricum*. *Rostra*
avium. *Ein klein schwarzes Naterziinglein* Wagner.
p. 310. *Glossopetra Prussica cinerea Linguae piciavis*
similis. Kentmann. fossil. 31. b. *Glossopetra avis alicu-*
jus Merulae ferè rostri superiorem partem præse ferens.
Gessner. fig. Lap. 163. C. 1. Monstrare possumus, si-
quis dubitat, de *Glossopetrarum* harum conformitate
cum analogis *Piscium* dentibus, Mandibulam *Piscis*
marini, nobis quo ad nomen ignoti, quatuor seriebus
dentium armatam, quæ similes ita sunt huic *Glossope-*
trarum speciei, ut vix ovum ovo possit esse similius.

Dens Piscis tricuspidatus Faringdonensis.
Glossopetra tricuspis mucronata, seu *nigricans subviridis*, *Tridentula dicta*, *minimis adnumeranda*. Luid. n.
1280. *Glossopetra Acanthina radice sessili*. Id. 1297. qua-
cum conferri etiam potest *Glossopetra Acanthina radice*
sessili crenata, *sive minimam femoralium fibulam referens*,
in radicem sessilis. id. n. 1278. quæ coloris, ut in nostro
quoque specimine, est aliquando straminei, seu ex
eburneo sublutei, aliquando cornei, vel atro rubentis.
Glossopetra Laet. de Lapid. p. 104. fig. 1.

Dens Piscis latiusculè mucronatus, *Me-*
genwilenſis Lapicidinæ in Liberis Provinciis. Omnis ge-
 nericis *Glossopetras* ferunt ſaxa hujus Lapicidinæ, cine-
 rei coloris; Hoc ſpecimen crassiusculum eſt, ex
 convexa magis acuminis obtufi parte ſinu triangula-
 ri notatum.

Dens Piscis crassiusculus in acutum mu-
 cronem terminatus *Megenvilenſis;* Ejus-
 dem coloris, ut præcedens, mucrone aliquan-
 tum recurvo: forſan referendus ad *Dentem recurvum*
teretiorem Sheppianum.

Dens fossilis teres recurvus ex *Agro Dobu-*
nensi. Hoc ſpecimen, ut plura alia rariora fossilia
 figurata, prodiit ex locupletissima Pinacotheca viri Ce-
 leberrimi, de progressu Historiæ Naturalis meritissi-
 mi, *Dn. Job. Woodwardi* è Societate Regia Anglicæ,
 Physicæ in collegio Greshamensi Professoris.

Reliqua hujus Tabulæ fossilia, ſi non omnia,
 ad Piscium ſpectant Familiam, uti de plerisque non
 vana obtinet conjectura, ejus tamen ſunt raritatis,
 quæ omnino meretur & describi, & ſculpi, & orbis
 curiosi ex amini ſubmitti.

Ex copioso rerum Diluvianarum ſuppellecili *Wood-*
wardiano, ſiftit ſe rara Piscis cuiusdam mandi-
 bula, quam nondum ad ſuum genus reducere po-
 tuimus; Anthracini eſt nitoris, ex Angliæ fodinis pro-
 tracta. Eadem videtur *scopula littoralis anthracina*,
 ſive *Xylosteon nigrum* è minoribus, verriculo calceario
 simile, quam *Luidius* n. 1594. habet pro fossilis cuiusdam
 Piscis palati fragmento.

Ejuus-

Eiusdem Musei incola fuit Ossis fossilis portio ex Marilandia *Americæ*, de qua ,an pertineat ad *schtyospondylos*, seu Piscium vertebras , an verò pars sit *Innominati* alterius Animalis *Ossis*, uti sanè cavitas videtur superesse Acetabuli Ischii, in dubio linquimus, ut qui non adeò elati sumus supercili, ut nobis arrogemus, quæ alienæ subsunt Jurisdictioni, contenti nostrâ sorte, & recuperatione ejus, quod injuria temporum amisimus.

Extremæ raritatis, & in serie Reliquiarum Diluvianarum monadicæ, sunt Branchiæ Piscis cūjusdam grandioris; pro talibus autem aspectamus donarium Cl. Dn. D. Henrici Stebelini Basilensis, Fautoris, & Amici singularis, fragmentum *Unicoru*
Fossilis. *Hertinge*, in *Marchionatu Badensi*, addecem pedum profunditatem in Terra reperti, de quo hæc duntaxat superest relatio, fuisse binos Pisces caudatus junctos, triginta pedum in longitudine, ut singuli fuerint pedum quindecim: capita binos ferè pedes fuisse alta; Ventres viscerali materia, quæ protinus in pulverem fuerit collapsa, suffarinatos.

Ultimo loco sese sistunt Vertebræ binæ dorsales Humanæ petrefactæ ex Agro Altorfino, Territorii Norimbergensis; substantiæ sunt ferè lapideæ, atro splendore nitentes, quæ fibrarum ossarum structuram pulchrè exhibet, & totâ formâ, processuimque situ, vertebrae dorsi humani exactè refert. Inveni non has binas solas sed sex alias eadem cum his serie junctas, intra patibuli *Altorfini* muros, illuc aliquando ex *λιθοφιλίᾳ* impetu una cum Dn. *Langhansio* Mytilleto Palatino, fido in excursionibus Achate

Achate, deductus. In testes vos ipsos vocamus[;], quotquot vacivas Querelis nostris, & Vindiciis, præbetis aures, mortales, quorum est, ut Dominorum nostrorum, decernere, ex æquo, & bono, annonnos ipsi justitiae distributivæ simus administratores? Pro *Ictyostondylis* depingit similes his vertebras de Historia Naturali Norimbergensis Territorii optimè meritus Clar. D. Joh. Jac. Bajerus, Med. Prof. Altiorffinus in *Oryctographia sue Noricæ* nuperrimè editæ Tab. 17. fig. 32. Nos autem Hominis in Diluvio submersi volumus has esse reliquias, non certè ex adulatio[n]is quopiam impetu, aut judicem fallendi proposito, sed ex justitiae amore.

Sunt equidem multi magni nominis viri, qui studio Antiquitatum Diluvianarum allecti passim ex iis Musea extruunt, Monumenta Divinæ vindictæ omni ære perenniora. Hæc inter comparemus & nos, muti & tamen diserti *Inundationis* gravissimæ testes, innocentes non minus, ac illi occisi, quorum capitibus Cynkus Templum Patri suo, Marti, extrudere volebat, Latrocinia in Thessaliæ finibus exercens. Ex Eruditis Magnatibus, qui nos in consortium suæ conversationis, & intra Museorum suorum limina admittunt, laudandus cum primis venit Ill. atque Excell. cui hic Labor integer est dicatus, VALKENERIUS, VIR Legationibus multis, & gravissimis innumeris negotiis feliciter summâ cum laude defunctus, cui nos ipsos submisæ offerimus, veluti olim Pisces argentei aureive Atergati Reginæ in sacrificiis fuere oblati, teste *Mnasea apud Lucianum de Syria Dea. Αποστολή Pinacothecæ Valkenerianæ*, omnis generis Diluvianis Reliquiis, Testaceis, Crustaceis, Vegetabilibus, aliisque ita refertæ, ut ad se tanquam ελαχιστα

SIXCVT

33) 25 (33

curiosos quosvis alliciat, sicut Tab. IV. in qua
occurrit primò

Lucius fossilis ex montibus Tripoli Syriæ
vicinis, Museo huic Diluviano illatus à Nob. Dr.
Cornelio de Bruyn, qui laudabili admodum ardore
Ægyptum, Syriam, Palæstinam, aliasque Orientis
plagas peragravit, & observata sua Orbicurioso &
eruditio communicavit, edito A. 1698. Delphis Itine-
rario. Piscis, de quo nunc agitur, mentio fit p. 303.
his verbis. *Eenige uyren buxten Tripolis in Syrien vind
men boven op seeker Gebergte Steenen, dewelke van buxten
niets vertoonen, maar als menste tegens de grond of op mal-
kanderen snyt, slytten sie van malkanderen byna gelyk de
leyen (Lapides fissiles) men vind dan daarin de gedaan-
ten van verscheyde soorten van Vischen so natuyrlyk, dat
menste niet sonder verwonderinge kan aansien. Om ook
van dese steenen met my te vœrensond ik ymand met een
Esel na het gebergte, die er my een goede partye afbracht;
Waaronder ikker een vond, dewelke by geluck soedanig
was gespleeten, dat sich aan elke Zide van de steen de helft
van de Visch vertoont, ook slytten de stukken so net op
malkanderen, als of de steen in syn gehéel was geblee-
ven, en van alle degeene, die ik gesien hebbe, wasser geen
so schoon en perfect.* Asservat nunc repetundas has
ex Syria, ubi Atergati olim, seu Syriæ Deæ Piscis
offerebantur, allatas, veluti insigne *μνηστευον*
Illustris Possessor. Patet ex Relatione, Lapidibus
fossilibus inclusum fuisse hunc Lucium, duplii sche-
mate in opposito Lapide expressum. Commune hoc
est Phenome non omnibus Diluvianis, qui adhuc su-
perfunt, Piscibus, Insectis & Plantis, ut in Ardesiarum
superficiebus compareant. Computruimus, quot-
quot Terræ suimus commissi, in alimentum postea
Plantis impensi, feliciori, nescimus, an infelicio

D

fato,

sato, quām multa Testacea, quae vi soliditatis suae Flu-
idi permeantis, & putrefacientis actionem elusēre.
Conquassati, & inter particulas minimas saxorum di-
spersi, quotquot luto arenoso postea lapidefacto im-
mersi, ut nullum amplius in mediis saxis restet vesti-
gium, nec si restaret, inveniri facilē posset. Soli re-
mansimus in fissuras stratorum delati, iisque tum ad-
huc mollieribus impressi, καὶ αὐτὸν μετρύχη, ut testari
possemus mortui superstites, in tumulis faxeis vēluti
conditi, de mutatione, omnium, quas Globus terra-
queus sustulit, maxima, Hominibus Animantibusque
exitiali, de formatione crustæ Terræ superioris. Quid
enim? Annon digitis monstrant stratorum lineæ sub-
sidentiam materiae? saxis juxta Leges gravitatis inclu-
sa heterogenea Testacea & crustacea, subsidentiam,
in maximā confusione rerum, ordinatam? annon stra-
torum fissuræ fracturam? situs inclinatus parallelus
confractionem & disruptionem? Ast non vacat, ma-
teriam hancce ex condigno tractare. Vindicias secun-
dūm libertatem datas non extendemus ultrā quām
par est. Καφά sumus πρόσωπα, quibus loquendi vis
aliqua concessa, stat autem nobis sententia, non va-
gari extra oleas, καὶ μηδὲν λέγειν ἔξω τοις πράγματος. Fon-
tes veritatis, unde apologiam nostram depromimus,
indicamus duntaxat, non explicamus. Non tam Ty-
ronibus scribimus, & abecedariis, quām Historiæ Na-
turalis peritis, & quibus Naturæ vires, Legesque jam
sunt cognitæ.

Sequitur Albula Diluviana ex Landgravia-
tu Hassiæ, in Fissili Lapide nigro.

Rhombus Diluvianus major ex Land-
graviatu Hassiæ, in Lapide fissili metallico

Fran-

Francobergæ, ut putamus, erutus hic pescis, ibi enim Ichtyitas reperiſcribit *Valentinus Prodr. Histor. Nat. Hassie* p. 17. Rhombus hic, uti & sequens, omnino ad Rhombum, ad rem præsentem, ad originem nostram, & Diluvij illustrationem, plurimum quadrat; Ex figura hujus Piscis, & residuis pinnis utique judicare licet, veluti ἐκτῶν οὐνύχων λέοντα γινώσκειν, ita Piscem aliquem planum spinosum eorum, qui in tatus projecti nant, & ex figura rhomboidali Rhombum, speciatim ex collatione figuræ, quæ extat in illi. *Willoughbi Ichtyologia* Tab. E. 2. Rhombum maximum asperum non squamosum, qui Anglis Meridionalibus dicitur à Turbot, septentrionalibus à Bret, idemque forte est cum Rhombo aculeato Rondeletii *Gessn.* 778. *Aldrov.* Lib. II. cap. 48. qui Venetiis Rhombo dicitur. Sed quomodo Piscis hic Oceani Anglici, Germanici, & Mediterranei Maris incola, in Montes Hassiae ex Patria in alienas Terras fuit ejectus, non exilio duntaxat, sed ad metalla, immo mortem damnatus, qua quæsumus, occasione, nisi illâ, quam prætendimus, Illuviei universalis? Faceſſant hinc, immo procul faceſſant omnes aliæ, quæ paſſim jactantur, de Terrigenitate (patiantur Barbariem vocabuli, qui sanæ rationi absurdâ obtrudunt) Hypotheses.

Minor priori ratione molis, non vis demonstrativæ est Rhombus minor Diluvianus in Lapide fissili Landgraviatus Hassiae, eodem haud dubiè cum priori loco effossus, quod filius forte genitorem Magnetismo velut naturali fuit fecutus, iisdem cum hoc stratis sepultus, perenne, siquidem filius Rhombi sit, nec Passer, amoris filialis monumentum, immo & originis Animalis authenticus testis, non solum intuitu figuræ totius, & Pinnarum, sed speciatim *lineæ lateræ*

lateralis, quæ in Rhombis & Passeribus à superiore
branchiarum angulo ducta primò in arcum curvatur, de-
inde recta ad caudam per media latera tendit. Addimus
cutim dorsi, quæ in Rhombo aculeato Rondeletii lineis im-
pressis parallelo ductu latum trajcentibus, eodem fere
modo dividitur, quo pelles serpentum.

Tabulae præsentis ultimi in consortium à nobis
haud ægrè admissi hospites, ex alia Regni Animalis
in Diluviana strage submersi Provincia Museo *Val-*
keneriano illati egregio sunt, ut ornamento, ita & no-
bis in præsenti cum Ideistis & Archæistis pugna au-
xilio. Soli quidem nos hostibus in fugam dandis
pares nos reputamus, & adhuc in Tabula sequenti
ἀποχειμένες habemus ιχθύας, non tamen auxiliares, quæ
sponte se nobis offerunt, spernimus aut rejicimus co-
pias, tantò lübentius verò, quod fortis hi, unus ex
crustaceorum genere, alter ex Quadrupedum ovipa-
rorum, quæ caudam habent in longum productam,
familia, milites adeò rari sint, ut ne turmam quidem,
nedum Exercitum, constituere ipsi queant, proin, ubi
ad arma ventum fuerit, non soli dimicant, quum ne
Hercules quidem contra duos, sed aliis copiis sese
sponte immiscent.

Sunt crustacei generis *λείψανα* non minoris Autho-
ritatis testes, quodrari. Non eadem hæc fors Can-
cris & Astacis obtigit, quæ nobis Piscibus. Adi insig-
nem causæ nostræ Defensorem *Woodwardum Geograph.*
Physicæ Edit. Latin. p. 24. & causam oculis videbis ex-
positam ita, ut manibus ipsam palpare possis verita-
tem. Pisces, Testacea atque Crustacea leviora, rara ad-
modum esse in respectu ad alias Conchas & Cochleas,
quarum specifica gravitas eadem est cum Lapidibus,
aliisque Corporibus Terrestribus; levissimis relictum
esse in confusaneæ illius pultis subsidentia locum tu-
prenum,

premū, qui omnia inseriora strata obtegit, consedisse
adē supra Terræ superficiem, ibique injuriis Aeris, ali-
orūmque Elementorum, exposita post aliquot Seculo-
rum decursum concidisse prorsus in pulverem. Auxi-
lio nobis fuit rapidus, quo gaudemus in Elemento
nōstro motus, sed & mortis causa. In tanta Aquæ an-
gustia, vitæ periculo momentaneo, factō opus erat,
non consilio: natārunt aliqui sursum, Aquam hau-
sturi leviorē, sed hi Arborum truncis, Animanti-
um solidis obstaculis collisi vitam finiēre mox, atque
natantum hospitum se commisere turmæ: alii quōd
plus deorsum tendebant, eō profundiūs sese immer-
gebant sedimento graviori, charybdin evasuri incide-
runt in scyllam, hi ipsi verò nobile sibi aperuēre se
pulchrum inter Marmorū, Lapidūmve fissilium
strata, unde adhuc eruuntur. Qui catastrophēn il-
lam evasere, medianam tenuēre viam beati, nec hīc tam
securi, si longius se se protraxisset Diluvianæ In-
undationis mora.

Μαλακόστρανα nullum fere habent respectu no-
stri velocitatis gradum, imò sāpe retrogradum
motum, in proverbium apud mortales ducta. Hinc,
& ob levitatem sibi congenitam, supernatārunt
penè omnia, paucissimis exceptis, quibus gravior ad-
hæsit & viscida moles terrea, quæ illa secum deor-
sum traxit ad certam, gravitati hujus compositi con-
gruam, profunditatem. Hujus generis est *Pagurus*
lapideus. *Steininer Meerkrebs*, oder *Taschenkrebs*,
Gessner Fig. Lapid. 167. cujus synonyma sunt: *Cancer*
lapidescens, *Steenkrabbe Rumph. Amboinsch. Rarit. Kamer.*
p. 335. Tab. 60. N. 3. Crangejo de Pedra, *Portugallis*,
apud eundem. *Pagurus Venetus*, *Granciporro dictus*,
lapideus Calceolar Müs. p. 429. Occasionem dedē re Cam-

cri ac serpentes petrefacti peculiari Dissertationi Epistolicæ exaratae à perraræ Eruditionis viro Joh. Daniele Majore ad Philippum Jacobum Sachs à Lewenheimb, quæ Jenæ prodit A. 1664. 8. Nil proin novi erit, si & nos in præsenti Discursu querelas nostras exponimus, si m ulque vindicias.

Extremæ raritatis est Lacerta Diluviana in fissili Lapide ex sylva Hercynia: Vulgarem refert minimè vulgatum λέψανον. Nullam, persuasi scribimus, veritati injuriam inferimus, si enuntiemus, non alias prostare in Museis Europæis Laceratarum reliquias, præter hoc insigne Monumentum. & Spenerianum Tabula V. nunc memorandum.

Occurrit in instructissima Rerum Naturalium collectione, quam possidet Cl. D. Maximilianus Spenerus, Medicus Sereniss. Borussorum Regis Aulicus, insignis Authoris Amicus, Lacerta Crocodilus dicta Fissili Lapidi impressa, cuius Descriptioni nos non immorabimur, ablegantes λεψαφίλης ad primum Actorum Societatis Regiae Scientiarum Prussicæ Tomum, in quo comparebit haud dubiè egregium hoc Diluvianæ Inundationis monumentum plenariò descriptum, ac nativâ magnitudine suâ, quam contractam nos damus, delineatum. Ita saltem auguramur.

Attendant, penes quos stat judicium, mortales ex hac, quam Lacertæ aliisque aliorum generum Reliquiis Diluvianis concedimus lubentes, in Quintâ hac Tabulâ, πρωτοκαθεδρίᾳ, quamve nos ambire & occupare possemus, ignotum nobis esse & inusitatum Superbiæ ac Invidiæ vitium, quod Homines adeò ve-

xat, nec aliud à nobis proponi, & urgeri quām Veritatis studium, quod per tot Secula vidimus in Democriti puto demersum, nunc autem in tantā Scientiarum luce emergit. Lacertæ jungemus alia, scenam hanc quintam trigā Piscium postea clausuri.

Ex univalvium coniformium marinorum classe sītūnt se Entalium fossile maximum, medium, & minus, *Hoornslangeties* dicta Belgis, ex Italicā Terrā eruta.

Tubulus fossilis marinus crassior & productior, Belgarum videtur *Zandpyp*, & *Offedarm* apud *Rumphii Commentatorem Amboin.* p. 126. Tab. XLI. D. Niveæ est albedinis, ex *Italia* quoque allatus.

Ex Familia Cochlearum Turbinatarum, quarum apertura intima formatur, quorūmve spiræ intus latent, Veneris *Concha Lapidea*, cuius locus natalis nos equidem latet.

Condona bunt Lithophili, si in consortium Tabulæ quintæ trahamus vegetabile marinum, vel, si maluunt, Lithophyton ex remotis Maribus in medias Terras Europæas non aliâ certè quām Diluvii occasione delatum, ex semilapideâ substantia, in faxeam prorsus commutatum. Condona bunt, inquam, nobis Aquarum incolis, si Aquarum producta à præsenti Tractatione non excludimus. Idem Lapidibus his Vegetabilibus est Elementum, ac nobis, alimentum idem, idem locus natalis. Conferat, qui volet, Astroitam nostrum Diluvianum stellis Tubulisve majoribus in Agro Basiliensi inventum,

&

& à Clariss. D. D. Joh. Henrico Stebelino, Medico Basiliensi expertissimo, Museo Scheuchzeriano illatum, cum *Astroitamarino*, eo in specie, quem Oceanus Americanus, Jamaicæ, & Caribbeanis Insulis, vicus suppeditat, cum figura Tubulorum singulorum integra, eorundem aggerie, striis transversis ad centrum concurrentibus, & longitudinariis, & identitatem facile detegit. Synonyma hujus Corporis magno congesit studio Celeberrimus, de Historia Naturali in genere, ac speciali Jamaicæ meritissimus Dn. Hans Sloane, Illustri Societati Regiæ à Secretis in splendido *Historiæ Naturalis Jamaicæ*, quod Londini prodiit 1707. Opere Vol. I. p. 54. sunt autem sequentia: *Lapidis Astroitidis* sive *stellaris* primum genus B. de Boot. Lib. 2. cap. 146. *Pietra stellaria* di Georgio Transter. *Lapillus in India* è capite Draconis erutus. *Marsil. Ficin.* de vita cœlitus comparanda Lib. 3. cap. 15. *Lapis stellaris Cardan.* de rer. variet. Lib. 7. *Dracontis* sive *Draconitias* Agricol. Lib. 6. de Nat. fossil. *Astroites* distinctissime stellas æmulans Mus. Swammerd. p. 6. *Astroites* Geffn. de Fig. Lap. p. 35. *Stellatus Lapis Aldrovand.* Mus. Metall. p. 872. Fig. p. 877. 8879. *Astroites* or *starrystones* of D. Plots Natural History of Oxfordshir. p. 87. Tab. 2. fig. 6. 7. 8. & p. 130. Tab. 8. fig. 2. *Millepora Imperati* p. 720. sive *Astroites ligneus* eleganter stellulis totam massam permeantibus Ibid. Lith. Brit. p. 9. N. 160. Tab. 2. *Lithostrotion* sive *Balsites minimus* striatus & stellatus Ejusd. Tab. 23. An *Astroitæ* congener *radularia* Cretacea. Ejusd. p. 10. n. 176. Tab. 2? & Tab. 3. N. 98.? *Asterias Cardioides major* Velsch. Hecatost. p. 60. *Asterias stellulis minoribus*, Ejusdem. *Comitetes*, ejusdem. An *Rhodites*, ejusdem? An *Asteria confusa* stellas repræsentans Ejusd. Ibid.? *Starstone*. Addendi nobis videntur ex Specim. Lithograph. Hel-

vet.

vet. p. 36. *Astroites majoribus stellis.* *Astroita tubularis*
majoribus stellis Bocconi, seu Pierre. Et oilée avec les Et-
oiles amples, item Pierre etoilée marquée de grands pores
rayonés coraloides. Recherch. naturell. p. 119. nec non
Astroites minoribus stellis; & *Astroites minimis stellis Spec.*
Lith. Helv. p. 39. Ludit enim variè hoc seu fossile,
seu vegetabile marinum stellarum amplitudine, ob-
literatione, indistinctâ confusione, ut pro diversis
longè agnoscat, qui rerum Naturalium non est probè
gnarus. Tempus est autem, ut contrahatur Reg-
num Mineralogicum quantum potest fieri potest, imo,
ut quæ hinc inde sparsa jacent Mineralium nomina
idem significantia ad eundem reducantur Titulum,
ad imitationem *Pinacis Baubiniani*, qui magno qui-
dem Authoris sudore, ac Labore collectus insigni est
Tyronum ac Magistrorum in Re Botanica adju-
mento.

Caryophyllum Marinus fossilis prope Bo-
noniam inventus, ex tenui umbone in latam py-
ramidis instar, vel caryophylli hortensis surgit basin
transversim, & in longum striatus, striis à peripheria
ad centrum concurrentibus. Cum hoc Diluviano
fossili conferri meretur *Fungus lapideus Plot Nat. Hist.*
of Staffordsh. cap. V. p. 189. Tab. XII. fig. 3. & 4. Possi-
det Author hujus scripti Apologetici MSC. *Collecta-*
nea de Cornu Ammonis in septentrione, exarata à Clariss.
viro Dn. *Matthia Schachtio*, Scholæ Cartemundensis
in Fonia Rectore, magno Literaturæ Septentrionalis
luctu ante paucos Annos defuncto. In hoc Scrip-
to depingit fossile nostrum, atque describit simul non
uno loco. Possedeo, inquit *lapidem incurvatum cingu-*
lis quasi nodosis, nec non variis foraminulis leviter incisis

E

quasi

quasi aspersum, qui cornu hircinum colore quodammodo refert, nisi quod in medio per longitudinem sui corporis ac fabricæ veluti fissus videtur. Interior pars nonnihil cavitatis habens, striis seu incisuris in utrumque latus diductis, ac interventientibus eminentius medullam spinalem Piscis, vel tale quid imitatur. Alibi affert Cornua lapidea, quæ ejusdem mihi videntur structuræ cum nostro fossili Caryophylloideo, distinguenda probè & facile à Modiolostellato Luidii, celeberrimi illius Antiquitatum Anglicarum ruspatoris *Lithophyl. Brittann.* p. 97. Seu *Caryophyllo Lapideo Wagneri Eph. Germ. Ann. III. Dec. II.* p. 370. & Specim. *Lithogr. Helv.* p. 10.

Scenam, quam aperuimus, claudimus Pisces. Trutta Diluviana in Marmore subflavo, ex Museo Fossilium Diluvianarum Reliquiarum instructissimo illi atque Exc. Comitis Francisci Honori de TRAUTTMANSDORFF, Sacrae Cæsareæ, Regiaeque Caroli III. Majestatis Confiliarii, & ad Helveticae Republicas Oratoris Extraordinarii, quod Museum non ita pridem sub alio ludentis & Ideificantis Naturæ schemate, peculiari *Lapidum Figuratorum Helvetiaæ ejusque viciniæ Historiæ*, Orbi curioso fuit expositum à Clariss. Dn. Carolo Nicolao Langio, Lucernensi Medico, nobis non invitisi, qui veram originis nostræ à Diluvio deductionem vel ex inspectione sola figurarum, contra indicante licet textu, confirmatum iri persuasi sumus.

Agmen Piscium Diluvianorum claudit Piscis fossilis ex Beryto Phœniciae illatus Museo lo-

cuple-

cupletissimo Celeberrimi *Johannis Woodwardi*, Physisces in Collegio Greshamensi Socii, è Societate Regia Anglicā, & Collegio Medico, quem nos intuitu Hypotheseos Diluvianæ, masculè ad convictionem ipsorum Adversariorum ab ipso defensæ suspicimus, ut Angli, & cum ipsis alii Confœderati Heroem suum strenuissimum, *Johannem Ducem de Marlborough*, qui

Amen agit magnum, magnique est agminis instar.
ex Virgil. Aen. 7. v. 707.

Tempus nunc est, ut Querelis, Vindiciis, & Tractationi integræ finem imponamus: hæc enim in foro, coram quo agitur causa nostra, modum Apologiæ forte jampridem excessit;

Αλλ' ημεῖς τὸ πάλαι μὲν ἐλεύθεροι εὐχορεῖεν εἶναι. Libere in undis vagamur quaquavorum, donec capiamur hamo, nassis, retibus, nunc cicures manibus Hominūmve Mentibus, circa quas ἀπλακίαι ἀναγένητοι κρέμανται, innumeri errores pendent, ut Pindariverbis utamur Ol. Z. 3. 8. successivè tamen in extrema hac Mundi senectâ unus eximitur post alterum speciatim per Experientiam, quæ Poetæ nostro dicunt *Βροτῶν ελευχίας, mortalium argumentum*. Vindiciis, quas nunc in foro humano proferimus, supersedere possemus commode, si vel primi à Diluviana strage residui Pisces, seu mortui jacentes hic ibi in Terræ totius superficie, seu natantes in Aquis, hoc officii in se suscepissent, sed tunc vindiciis non erat locus, quia nec querelis. Primis à Diluvio Annis, Annorūmve lustris recens inhæsit Diluviei fatalis memoria: Ast postquam hæc animis hominum excidit, tum sub

Régimine vario Philosophiae Paganæ, tum præser-
tim inmediis illis Philosophiae Scholasticæ Seculis, &
peregrinæ passim irrepererunt de origine nostra opini-
ones, prodire in publicum utique habuimus necesse,
& quidem argumentis stipati fortioribus nunc, quam
quæ sup petiissent olim, ut sit

Αὔσται δύνατος ὁ ξέναν ἐπιμομφὰν ὁ τόνος ἀνδρῶν.

Solvere potens vehementem reprehensionem hominum

Uſura. Pindar. Ol. J. a.

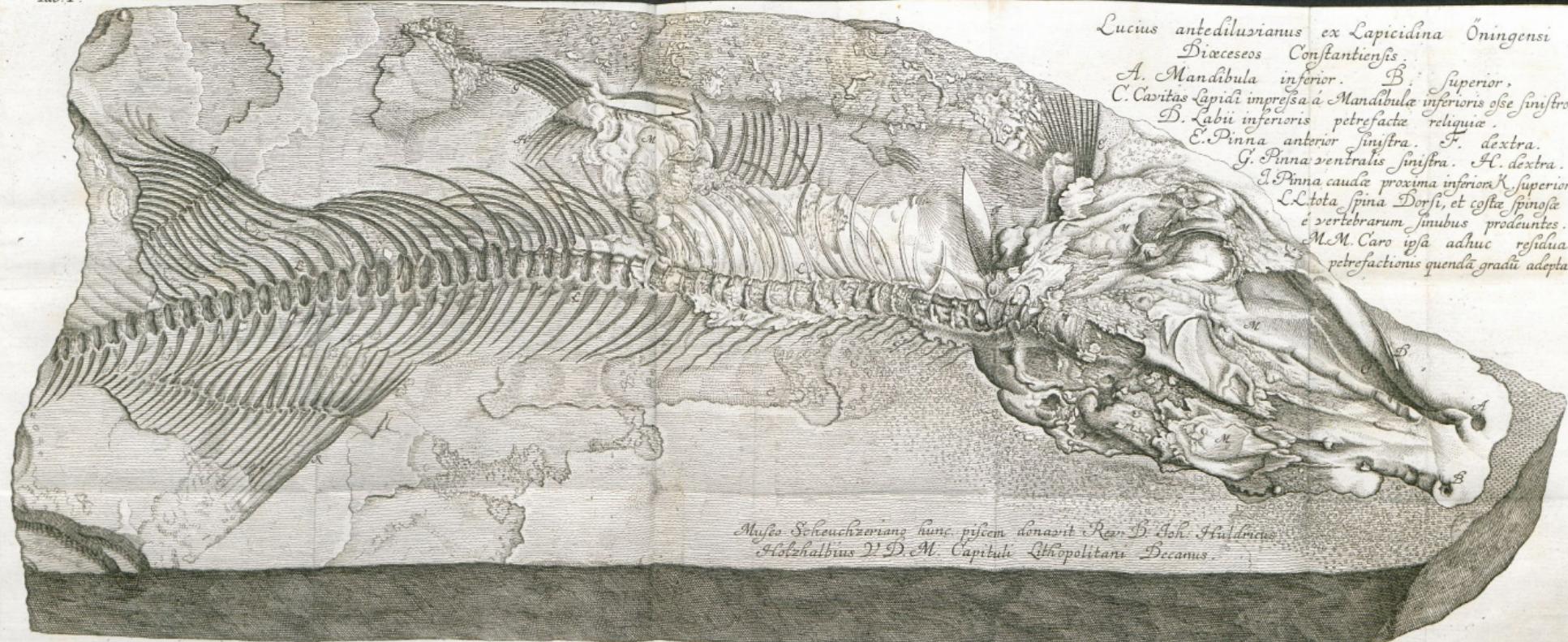
FINIS.

E 5 Recd.

 ex Lapicidina Öningensi
instantiensis.

rior. B. Superior.
a Mandibulae inferioris osse sinistro.
petrefactæ reliquæ.
erior sinistra. F. dextra.
ventralis sinistra. H. dextra.
a caudæ proxima inferior. K. Superior.
tota spina Dorsi, et costa spinosæ
vertebrarum Sinibus prodeuntes.
M.M. Caro ipsa adhuc residua
petrefactionis quendam gradum adepta.

Joh. Hen. Huber. delineavit et fecit.

Hecq E 5

uni Sceleton fissili.

Ceratodus

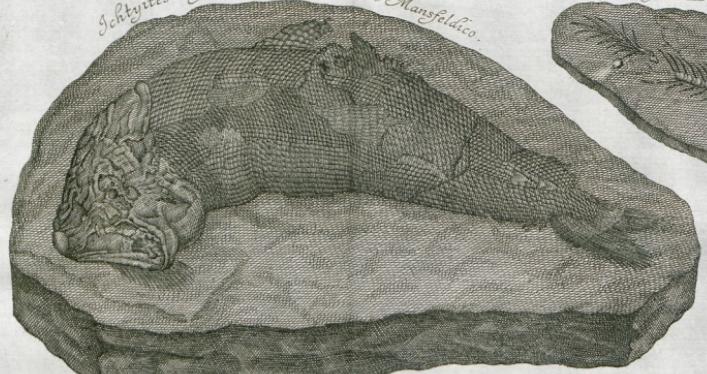
Ceratodus

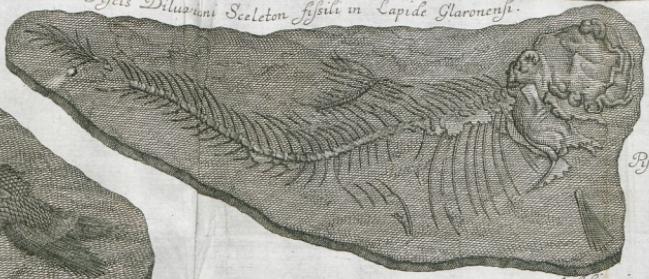
Ceratodus

Tab. II.

Gichtites Eislebienfis ex Comitatu Mansfeldico.

Pisces Diluviani Sceloton fissili in Lapi de Glaronensi.

Scarabaeus in Lapi de fissili
Oningensi.

Pisculus in Lapi de Oningensi.

Pisces Diluviani Sceloton aliud in Ardesia nigra Glaronensi.

Anguilla Diluviana Sceloton in Lapide fissili nigro Glaronensi.

Percia Diluviana in Lapide fissili Oningensi.

Avis Penna in Lapide fissili Oningensi.

Sceloton Pisces Diluviani in
Ardesia Glaronensi.

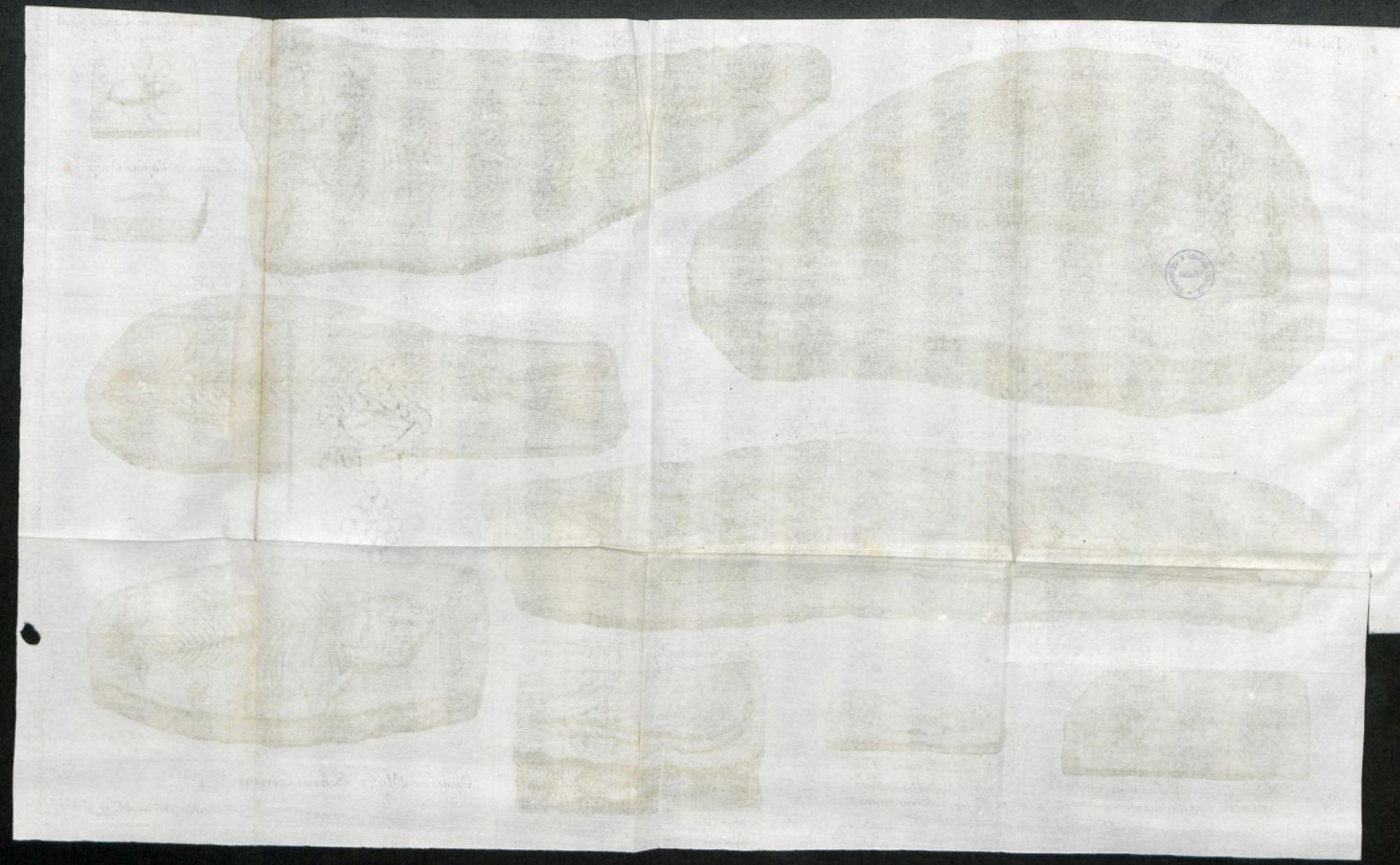

Pisculi Diluviani figura
in fissili Lapide canadiso
ex Museo Vallisneriano.

Omnis ex Museo Scheuchzeriano.

Joh. Henr. Huber del. et fecit.

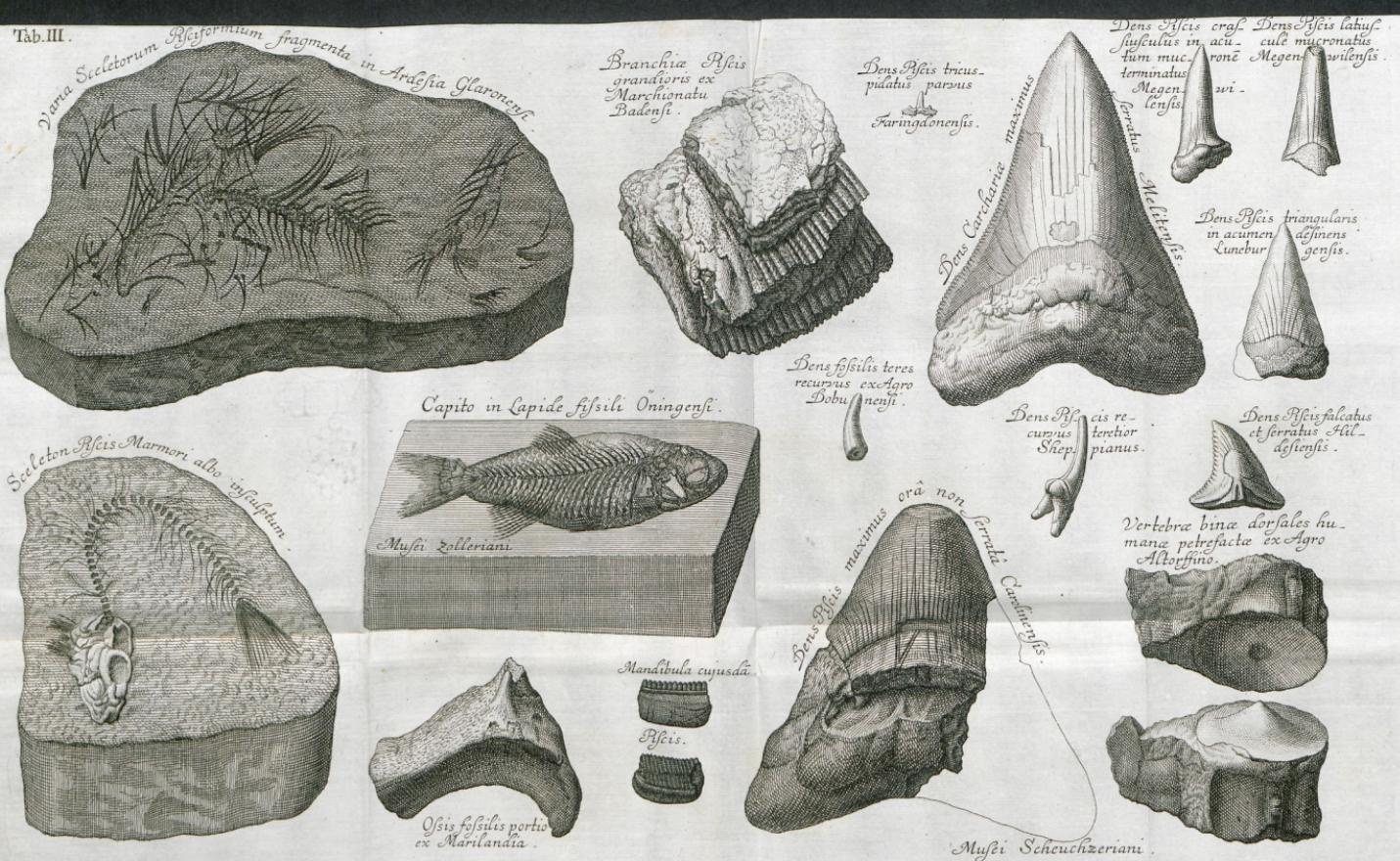

11. d. T.

Joh. Hen. Huber del. et fecit.

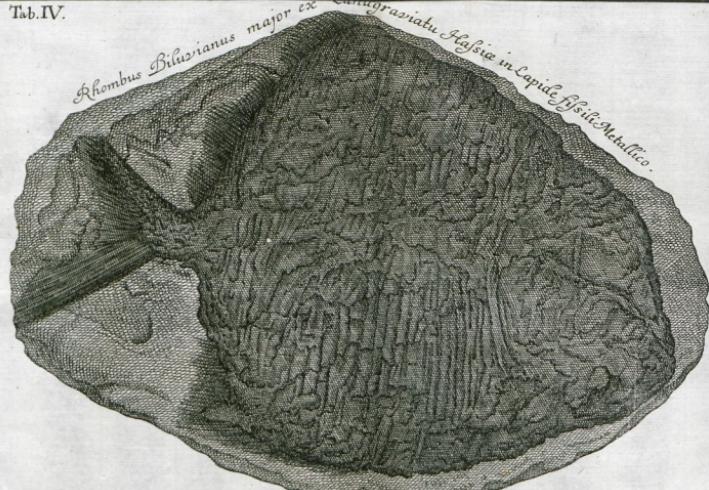

III. d. T.

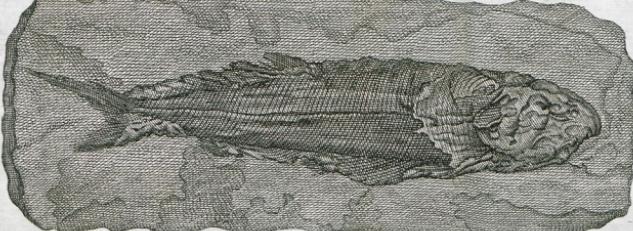

Albula Diluviana ex Ca

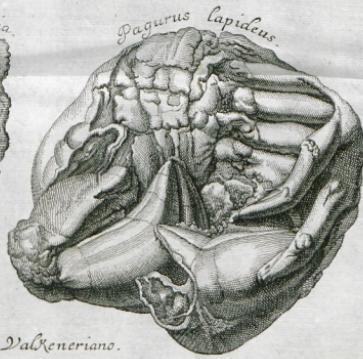

Albula Diluviana ex Landgraviatu*Heysie* in Lapie fossilis nigro.

Rhombus minor Bilusianus in Lapie fossilis Landgraviatus Heysie.

Omnis ex Museo Valkeneriano.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

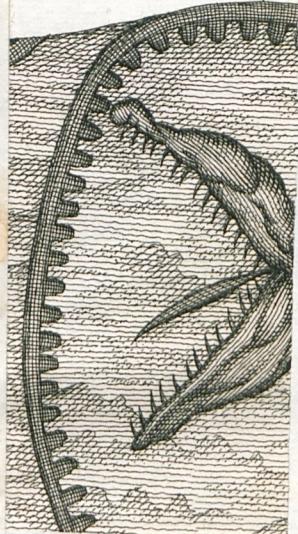
urn:nbn:de:gbv:3:1-831061-p0057-9

DFG

VI. dat

odilus dicta fiss

Georgius Agricola
De Re Metallica

Tab. V. *Trutta Diluviana* in Marmore subflavo.

Ex Museo Trauttmansdorffiano.

Ex Museo Woodwardiano.

Caryophyllum marinum fossile ex Agro Bononensi.

Entalium fossile maximum, medium, et minus, ex Italia.

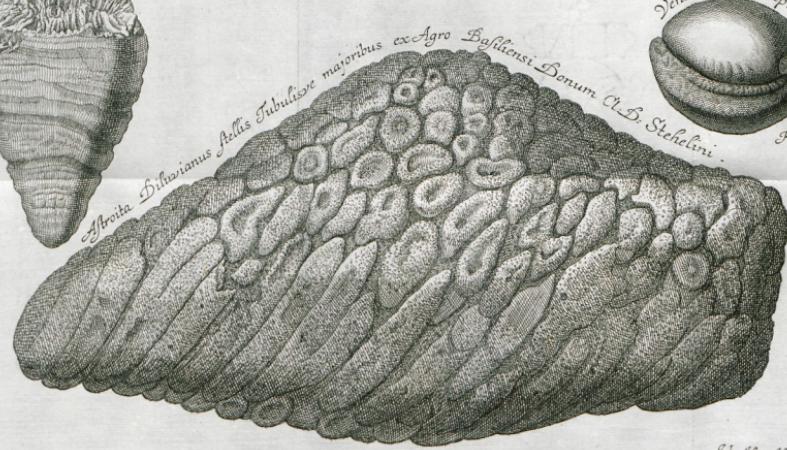

Lacerta Crocodilus dicta fissili lapidi impressa.

Ex Museo Speneriano.

Pisces parvus Diluvianus ex Agro Veronensi.

Trutta Diluvianus Aetatis Tubulivae majoribus ex Agro Basilicano Donum A. B. Stebelini.

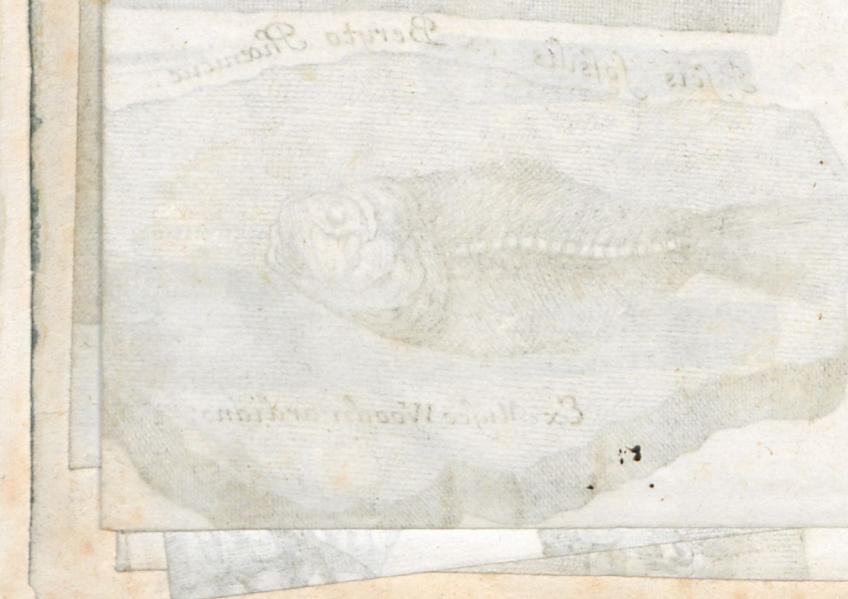
Joh. Henr. Huber fecit.

Tubulus fossile marinus crassior et producitor ex Floren. Agro Tuno.

AB H 2184 1018

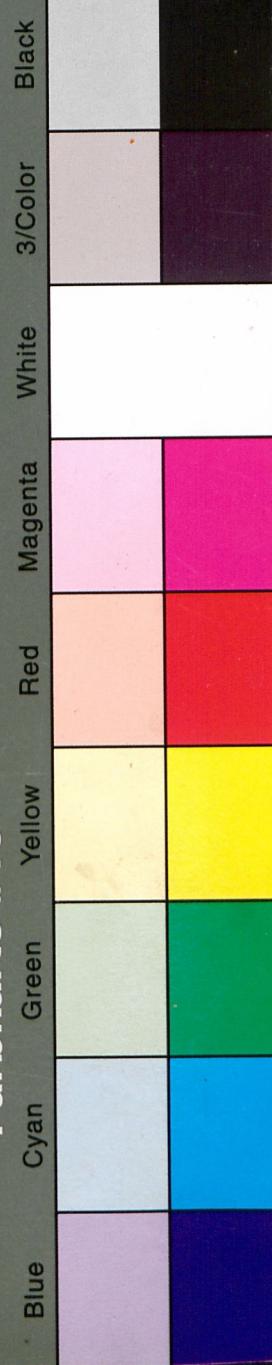
ULB Halle
006 985 904

3

Farbkarte #13

B.I.G.

PISCIVM UERELAE ET INDICIAE

Expositæ

à

Johanne Jacobo Scheuchzero
Med. D. Acad. Leopoldin. & So-
cietatum Regg. Anglicæ, ac Pruf-
ficiæ Membro.

TIGURI.
Sumtibus Authoris, Typis Geffnerianis.
M D C C V I I I.

20
20